

Ἀνατολῆς ἐμπορικὴν πόλιν τὰ διευθυνόμενα ὑπὸ συγγενῶν ἢ ὑπαλλήλων ὁμογενῶν μετὰ νοημοσύνης καὶ δραστηριότητος τιμώσης τὴν ἔνδοξον σημαίαν τῆς μεγάλης ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας, ἣν ἀντιπροσωπεύουσιν.

Δὲν εἶνε δὲ μόνον σεβαστοὶ οἱ ἀδελφοὶ Βαλλιάνοι διὰ τὸν πλοῦτον ὃν συνήγαγον καὶ διὰ τὴν περιωπὴν εἰς τὴν ἀνῆλθον, εἶνε σεβαστοὶ ἔτι μᾶλλον διότι ἐχρησιμοποίησαν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἰσχύν των πρὸς ὄφελος τῶν ὁμοεθνῶν των. Ἐὰν θάλλῃ ἀκόμη ἀκμάζον τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριον παρὰ τὸν Εὐξείνιον ἰδίως καὶ παρὰ τὸν Δούναβιν, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν πατρικὴν προστασίαν τοῦ μεγαλυνόμενου αὐτοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου καὶ ἂν ἡ ναυτιλία ἀναπτυχθεῖσα ἐγένετο ἀφορμὴ ἐκ τῶν κυριωτάτων τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, πάλιν καὶ τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν νοήμονα φιλανθρωπίαν τῶν ἀδελφῶν Βαλλιάνων. Γνήσια τέκνα τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικῆς καὶ ναυτικῆς Κεφαλληνίας, θαλασσινοὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι — σῶζονται ἀκόμη τὰ πλοῖα ἅτινα ἐκυβέρνησαν ὡς πλοίαρχος ὁ ἀποβιώσας ἐκ τῶν ἀδελφῶν, Ἀνδρέας — ἐνόησαν τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν ἐπρόστατευσαν φιλοστόργως. Χιλιάδες πλοίων ἐλληνικῶν μεταφέρουσι δις τοῦ ἔτους ἐκ τῆς Ἀζοφικῆς τὰ προϊόντα τῶν παρὰ τὸν Τάναϊν ἀπερᾶντων πεδιάδων, ἅτινα εἰσκομίζονται ἐτησίως εἰς τὰς εὐρυτάτας τοῦ ἐλληνικοῦ οἴκου ἀποθήκας, οὕτω δ' ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν σημαία κυματίζει ὑπερήφανος ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῶν Γαδύρων καὶ τῆς Μάγχης καὶ πέραν ἀκόμη τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Καὶ ὅτε τὴν ἰστιοφόρον ναυτιλίαν ἠπειλήσεν ἡ πρόοδος τοῦ ἀτμοῦ πάλιν οἱ Βαλλιάνοι ἔδωκαν τὸ σύνθημα καὶ τὰς γολέττας, καὶ τὰ βρίκια καὶ τὰς γαβάρas διαδέχονται μεγάλα ἀτμόπλοια, καὶ ὁ ἀτμήρης ἐλληνικὸς στόλος τοῦ ἐμπορίου ὁσημέραι πολλαπλασιάζεται. Παρὰ δὲ τὰς γενικὰς ταύτας πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις δὲν ἐλείψαν καὶ αἱ μερικαὶ εἰς πάσαν περίστασιν καὶ διὰ τὰ μὴ ἀναφερόμεν ἄλλας ἡττοнос σημασίας ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἐξῆς· ὅτε πρὸ δύο ἐτῶν διήλθεν ἐντεῦθεν ὁ Παναγῆς Βαλλιάνος, ἀφῆκεν ὡς ἔχνος τῆς εὐεργετικῆς διαβάσεώς του τὴν δωρεὰν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, δι' οὗ ὅσον οὕτω ἀνεγείρεται παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον τὸ μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Ἐπὶ πάσι δέ, καίπερ τοιοῦτοι ἀναδειχθέντες οἱ Βαλλιάνοι, διετήρησαν πρὸς τὴν μεγαθυμίᾳ ἡθὸς ἀπλοῦν καὶ μετριοφροσύνην καὶ ἀποχὴν ἀξιεπαινον ἀπὸ τῆς κερδοσκοπίας διὰ τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀναμίξεως καὶ φιλεργίαν ἀτομικὴν ἀξιοθαύμαστον. Ἐτυχε νὰ ταξιδεύω πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν εἰς Εὐρώπην· ἦτο χειμῶν καὶ ὁ ἄνεμος ἔπνεε σφοδρὸς καὶ παγερός ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου περιεπάτει ἀτάραχος, εὐρύνωτός τις ἀνὴρ, ἔχων τὴν ἰδιόζουσαν ἐκείνην ἀγαθὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὴν ἀπέριττον ἅμα ἐνδυμασίαν εὐπόρου Καραβοκώρη. Ἦτο ὁ Ἀνδρέας Βαλλιάνος. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐμείναμεν συνομιλοῦντες ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν. Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος ὀλονέν ἐσφοδρύνετο, εἰς τῶν συμπλωτήρων, οἰκίτης τοῦ Βαλλιάνου προέτρεψεν αὐτὸν νὰ καταβῇ εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Μὴ σὲ μέλη! ἀπήντησεν ἀγαθῶς μειδιῶν ὁ ζάπλουτος ὁμογενής· ἐλησμόνησες πῶς εἶμαι ναυτικὸς καὶ πῶς ἐγεννήθηκα εἰς Κεραμεῖας;

Δὲν τὸ εἶχε λησμονήσει αὐτὸς οὐδέποτε, ἡ χλιδὴ δὲ καὶ ἡ ὀκνηρία ἦτο ἀγνωστος εἰς τὸν δραστήριον χαρακτῆρά του. Ὅτε μετὰ τινὰς ὥρας ἀπεβιβάσθημεν εἰς Βρινδῆσιον, πάντες οἱ ἐπιβάται ἐσπευσαν ν' ἀναπαυθῶσι κεκοπικότες

ἐκ τοῦ ἐπιπόνου πλοῦ καὶ μόνος αὐτὸς ἐπεβιβάσθη ἐν τῷ ἅμα εἰς τὴν ἀναχωροῦσαν ἀμφοστοιχίαν, ἔτοιμος νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς κόπους νέου ταξιδίου ἐξήκοντα σχεδὸν ὥρων ἀνευ σταθμοῦ μέχρι Μασσαλίας.

Τοιοῦτοι οἱ ἀδελφοὶ Βαλλιάνοι καὶ τοιοῦτος ἰδίως ὁ πρότινων ἡμερῶν ἐν Μασσαλίᾳ ἀποβιώσας. Τὰς ἀνωτέρω γραμμὰς ἐθεωρήσα καθήκον νὰ δημοσιεύσω διερμηνεύων διὰ τοῦ Ἄστεος τὴν εἰλικρινῆ λύπην ἣν ἠσθάνθησαν πάντες ἐπὶ τῇ στερήσει ἐπιφανοῦς καὶ εὐεργετικοῦ πολίτου καὶ ἐπὶ τῷ πένθει εἰς ὃ ἐβυθίσθη διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ ὁ ἔγκριτος καὶ ἐλληνικώτατος τῶν ἀδελφῶν Βαλλιάνων οἶκος.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΤΗΣ

ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Ἄν περὶ τῆς ἰδίας του πατρίδος ἔλεγεν ὁ Θεάνθρωπος ὅτι ἐκ Ναζαρέτ δὲν δύναται νὰ προέλθῃ καλὸν τι, δὲν θὰ φανῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀφιλοπάτριδες ἂν ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν ἔνεκα τῆς μεγάλης τῶν μέσων ἐλλείψεως δὲν δύναται νὰ προκύψῃ τι κατὰ πάντα τέλειον. Εἰς τὸ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου ἐκδοθὲν ἔκτακτον φύλλον τοῦ ἈΣΤΕΟΣ ἔνεκα τῆς ἀτελείας τῶν μέσων καὶ τοῦ κατεσπευσμένου τῆς ἐκτυπώσεως ἐπῆλθον ἐλλείψεις τινές· οὕτως ἡ σειρὰ τῶν σελίδων μετεβλήθη καὶ πολλὰ τῶν μελῶν τῆς Συγκλήτου μετετέθησαν ἔνεκα τούτου, ἀνευ Β. Διατάγματος εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα· ἐλλείψει χώρου παρελείφθησαν αἱ εἰκόνες τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ καὶ μέλους τῆς Συγκλήτου Μ. Βενιζέλου, τοῦ καθηγητοῦ καὶ δωρητοῦ Δίγινῃτου, ὡς καὶ πρυτάνεων τινῶν ἀποθανόντων. Τὸ ἀστειότερον δὲ εἶνε ὅτι κατὰ λιθογραφικὴν ἅμα καὶ τυπογραφικὴν παραδρομὴν συμπεριελήφθησαν εἰς τοὺς δωρητὰς καὶ ὁ Χρυσολωρὴς ὁ ἐπιφανὴς λόγιος ὅστις ἀπεβίωσε πρὸ τεσσαρῶν αἰώνων καὶ ὁ ἐκ τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας Ὑψηλάντης, ὧν ἀμφοτέρων αἱ εἰκόνες εὐρίσκονται ἐν τῷ Πρυτανείῳ. Ἐπὶ τούτων ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμενῆ ἐπιείκειαν τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν. Τὸ τελευταῖον ἰδίως ὅς τὸ ἐκλάβωσιν ὡς ἀστείότητα, ἥτις ἦτο ἄλλως τε ἡ μόνη ἐμπεριχομένη ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῷ τοῦ Ἄστεος ἐν τῷ μέσῳ τόσῃ σοβαρῆς ὕλης.

Ἡ διαχείρισις τοῦ ἈΣΤΕΟΣ εὐρίσκεται τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ, (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακείου, οἰκία Βαλέττα.) Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἡμετέρων ἀνταποκριτῶν καὶ πᾶσα αἴτησις ἐν γένει ἀφορώσας τὴν Διαχείρισιν πρέπει ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἈΣΤΕΟΣ.

Ὁ ἀκάματος παρ' ἡμῖν μουσουργὸς κ. Γ. Λαμπίρης καὶ νέον ἐξέδωκε μουσικὸν αὐτοῦ σύνθεμα «Ἐμβατήριον — ὁ Διάδοχος Κωνσταντῆρος», ἐκτυπωθὲν μετὰ πλείστης τυπογραφικῆς καλλιτέχνειας ἐν Γερμανίᾳ. Ἰδίᾳ θαυμάσιον εἶνε τὸ ἐξώφυλλον, εἰς τὸ ὅποσον ὑπάρχει ὡραία εἰκὼν τοῦ Διαδόχου ἐντὸς χρυσοῦ πλαισίου, παριστῶντος τρόπαιον. Οἱ εἰδήμονες ὁμολογοῦν ὅτι τὸ ἔμβατήριον εἶνε συντεθειμένον μετὰ πλείστης μουσικῆς τέχνης. Τὸ ἔργον πωλεῖται εἰς τὸ μουσικὸν κατάστημα τοῦ κ. Βελουδίου.